

ker, da det vil være samfundsøkonomisk uhensigtsmæssigt at opbygge store kommunale beredskaber, der kan indsættes mod enhver tænkelig ulykke.

På baggrund af en vurdering af de ulykker, der kan forekomme i Danmark, deres omfang, hyppighed og udviklingshastighed, fandt udvalget det hensigtsmæssigt med statslige regionale beredskabscentre som supplement til det kommunale beredskab. Disse centre skal have personel med den fornødne uddannelse og det fornødne udstyr til indsats mod store, sjældne, komplekse eller mandskabskrævende ulykker og skal inden for ca. 1 time kunne nå frem til uheldsstedet og yde støtte til det kommunale beredskab.

2.2. Ressortændring

Ved en kongelig resolution af 6. december 1991 blev sager vedrørende brandlovgivningen og fyrværkerilovgivningen samt sager vedrørende Statens Brandinspektion overført fra Justitsministeriet til Indenrigsministeriet med virkning fra 1. januar 1992.

2.3. Opfølgingsarbejdet vedrørende betænkningen om katastrofeberedskabet

På baggrund af betænkningen om katastrofeberedskabet og et notat fra Indenrigsministeriet af 29. januar 1992 nedsatte indenrigsministeren i februar 1992 en styregruppe, der fik til opgave at udarbejde udkast til forslag til en samlet lovgivning om det fremtidige katastrofeberedskab.

Styregruppen blev sammensat med repræsentanter for Indenrigsministeriet, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening samt Københavns og Frederiksberg Kommuner. Repræsentanter for Forsvarsministeriet og Amdsrådsforeningen i Danmark deltog i Styregruppens drøftelser om henholdsvis forsvarets medvirken i katastrofeberedskabet i fredstid og om det civile beredskab.

Samtidig nedsatte Civilforsvarsstyrelsen og Statens Brandinspektion to arbejdsgrupper, der fik til opgave at analysere en række emner i betænkningen om katastrofeberedskabet til brug for Styregruppen ved udarbejdelsen af lovdkastet.

Styregruppens og arbejdsgruppernes kommissorier blev fastlagt med udgangspunkt i forslagene i betænkningen om katastrofeberedskabet. I arbejdet skulle indgå brandloven, civilforsvarsloven, loven om det civile beredskab, herunder betænkningen af maj 1990 om det civile beredskabs struktur, samt et tidligere udarbejdet udkast til forslag til lov om beskyttelsesrum.

I Styregruppens arbejde indgik, at det nye kata-

strofeberedskab også skal kunne indsættes i udlandet.

Styregruppen skulle i øvrigt inddrage spørgsmålet om forsvarets mulige medvirken i katastrofeberedskabet i fredstid.

Arbejdet blev opdelt i en fase 1 og en fase 2, hvor fase 1 omfatter katastrofeberedskabet på det nationale plan, medens fase 2 skal omfatte katastrofeberedskabet på det internationale plan. Fase 1 skulle løses under hensyntagen til, at der kommer en fase 2. I fase 2 skal endvidere behandles spørgsmålet om ambulanceberedskabets placering i det nye beredskab.

Forsvarsministeriet har efter anmodning fra Indenrigsministeriet udarbejdet et notat om det danske efterretningsmæssige planlægningsgrundlag. Dette notat, der blev udarbejdet på baggrund af en rapport af 2. marts 1992 om forsvarets fremtidige struktur og størrelse, tog bl.a. udgangspunkt i Warszawapagten opløsning og den kolde krigs ophør. Notatet blev lagt til grund for Styregruppens arbejde.

Ifølge notatet er den veldefinerede militære trussel mod Vesteuropa, som var kendt indtil slutningen af 1980'erne, faldet bort. Et massivt og omfattende overraskelsesangreb mod vesteuropæisk område vurderes således ikke længere som realistisk. Europa kan dog som følge af den uklare og ustabile situation i Øst- og Centraleuropa som helhed ikke betragtes som et stabilt og fredeligt område.

Sammenfattende vurderes den nuværende situation som løfterig, men også præget af en vis usikkerhed, der på lidt længere sigt indebærer mulighed for såvel en positiv og konsolideret udvikling som en modsat tendens i retning af alvorlig ustabilitet.

Den hidtidige sikkerhedspolitiske udvikling har ifølge notatet medført, at varslingstiden for en større europæisk krise – og dermed varslingstiden for et eventuelt angreb på dansk område – er væsentligt forøget. Det vurderes imidlertid umuligt med sikkerhed at kunne forudsige udviklingen på netop dette område på baggrund af den usikre sikkerhedspolitiske situation.

For mindre lande som Danmark vurderes lange varslingstider imidlertid kun af ringe betydning. Dette forhold skyldes bl.a. landets størrelse og den geostrategiske beliggenhed. Af disse årsager vurderes mobiliseringsberedskabet i landets forsvar ikke på noget fremtidigt tidspunkt at kunne overskride 2-3 måneder.

Hertil kommer, at et effektivt dansk militært forsvar fortsat er helt afhængigt af, at der findes et effektivt og troværdigt dansk totalforsvar.

I juni 1992 afgav Styregruppen en redegørelse med udkast til forslag til beredskabslov og udkast til